

Grupp 1

FCI-nummer 191

FCI-standard på franska publicerad 2001-06-22

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2000-10-25

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2020-08-06

BOUVIER DES FLANDRES

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för

BOUVIER DES FLANDRES

Ursprungsland/ hemland	Belgien/Frankrike
Användningsområde	Ursprungligen användes rasen som boskapsvallare och som draghund. Moderniseringen av lantbruket har gjort att den numera huvudsakligen används som vakthund men också som skydds- och polishund. Rasens fysik och temperament, dess goda spårsinne, initiativförmåga och intelligens gör den användbar som spår- och rapporthund.
FCI-klassifikation	Grupp 1, sektion 2. Med arbetsprov.
Bakgrund/ändamål	Bouvier des flandres har som hemland både det belgiska och franska Flandern. Ingen naturlig gräns skiljer de båda regionerna åt. Boskapsfösarna behövde bra hundar som kunde driva hjordarna och de valde bara ut de hundar i trakten som uppfyllde kraven såväl kroppsligt som mentalt. Dessa hundar är grunden för dagens bouvier des flandres.
Helhetsintryck	Bouvier des flandres skall vara en kort, kraftigt byggd hund med kompakt kropp och starka, muskulösa ben. Den skall ge intryck av kraft och styrka utan att verka klumpig. När hunden döms i stående skall den vara naturligt uppställd utan att föraren rör hunden.
Viktiga måttförhållanden	Kroppslängden mätt från skulderled till sittbensknöl skall motsvara mankhöjden. Skallens längd i förhållande till nospartiet skall vara som 3:2.
Uppförande/karaktär	Bouvier des flandres skall vara lugn, sansad, klok och orädd. Rasen skall ge intryck av intelligens, energi och djärvhet. Det är viktigt att den har fallenhet för arbete. Den bör bevara sina ursprungliga egenskaper som arbetande hund.
Huvud	Huvudet skall vara torrt, proportionerligt till kroppen och hundens storlek samt verka massivt, vilket förstärks genom skägg och mustasch.
Skallparti	
Skalle	Skallen skall vara väl utvecklad. Dess bredd skall vara något mindre än längden och hjässan skall vara flat. Skallens och nosryggens linjer skall vara parallella. Pannfåran skall vara endast svagt markerad.
Stop	Stopet skall vara obetydligt markerat men dock synas mer markerat på grund av de buskiga ögonbrynen.

Ansikte	
Nostryffel	Nostryffeln skall vara väl utvecklad, rundad, alltid svart och ha vida näsborrar.
Nosparti	Nospartiet skall vara torrt, brett och kraftigt med rak övre profil. Det skall vara lätt avsmalnande mot nosspetsen utan att verka spetsigt. Nospartiet skall vara kortare än skallen i förhållandet 2:3. Nospartiets omkrets, mätt alldeles under ögonen, skall motsvara huvudets längd. Nosryggen skall övergå i en lätt böjd linje vid nostryffeln.
Läppar	Läpparna skall vara åtsmitande och kraftigt pigmenterade.
Käkar/tänder	Käkarna skall vara kraftiga och lika långa. Tänderna skall vara kraftiga, friska, vita, jämnt ansatta och fulltaliga. Saxbett eller tångbett.
Kinder	Kinderna skall vara flata och torra. Okbenen skall vara föga framträdande.
Ögon	Ögonen skall vara lätt ovala, horisontellt placerade och så mörka som möjligt i överensstämmelse med pälsfärgen. Ögonen skall ha ett frimodigt och energiskt uttryck och får varken vara utstående eller insjunkna. Ögonlocksranderna skall vara svarta utan spår av avpigmentering. Bindhinnan får aldrig synas. Ljusa ögon eller vilt stirrande blick är absolut inte önskvärt.
Öron	Kuperade öron skall vara trekantiga, bäras upprätta, vara högt ansatta och mycket rörliga. Kuperingen skall göras så att örat är proportionerligt i förhållande till huvudets storlek. Okuperade öron skall vara högt ansatta, över ögonhöjd, och öronlapparna skall hänga rakt ned. Vikningen vid öronbasen får inte vara placerad högre än skallens plan. Öronen skall vara halvlånga. Formen skall vara som en liksidig triangel med lätt rundade öronspetsar. Öronen skall hänga tätt intill kinderna, dock inte för tätt åtliggande vid ansättningens översta del. Öronen får varken vara veckade eller inåtvridna. De skall vara i proportion till huvudet. Öronen skall vara täckta med slät päls.
	<i>Öronkupering är enligt lag förbjuden i Sverige.</i>
Hals	HALS: Halsen skall vara väl ansatt och tillräckligt upprest, kraftig och muskulös med mjuk övergång i skulderpartiet. Halsens längd skall vara något mindre än huvudets längd. Nacken skall vara kraftig och lätt välvd. Inga hakpåsar får finnas.
Kropp	Kroppen skall vara kraftig, kompakt och kort.
Överlinje	Rygg- och ländlinjen skall vara vågrät, stram och stark.
Manke	Manken skall vara lätt markerad.

Rygg	Ryggen skall vara kort, bred, muskulös samt smidig och stark och utan tecken på svaghet.
Ländparti	Ländpartiet skall vara kort, brett, muskulöst och smidigt utan tecken till svaghet.
Kors	Korset skall i möjligaste mån ligga i linje med ryggen och omärkligt övergå i låren. Korset skall vara brett, mera utvecklade hos tiken, men brett utan överdrift hos hanhunden. Brant kors är ett allvarligt fel.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara djup och nå till armbågen. Den får inte vara tunnformad. De första revbenen skall vara lätt välvda, de övriga väl välvda och mycket bakåtriktade, vilket ger bröstkorgen önskad längd. Flata sidor är högst oönskat. Avståndet mellan bröstknappen och bakersta revbenet skall vara stort och motsvara ungefär 7/10 av mankhöjden.
Underlinje och buk	Buklinjen skall vara något uppdragen. Flankerna skall vara grunda, speciellt hos hanhunden.
Svans	Svansen skall vara ansatt tämligen högt och bäras i linje med ryggen. Medfödd stubbsvans är tillåten. Svansen kuperas 2–3 kotor från svansroten. I länder där kupering är förbjuden är okuperad svans tillåten. <i>Svanskupering är enligt lag förbjuden i Sverige.</i>
Extremiteter	
Framställ	
Helhet	Frambenen skall ha kraftig benstomme och vara väl musklade. De skall vara absolut raka och framifrån sett parallella.
Skulderblad	Skulderbladen skall vara ganska långa, muskulösa utan att vara tunga och de skall vara måttligt sluttande. De skall vara lika långa som överarmarna.
Överarm	Överarmarna skall vara måttligt snedställda.
Armbåge	Armbågarna skall såväl i stående som i rörelse vara parallella och sluta tätt intill kroppen.
Underarm	Sedda såväl framifrån som från sidan skall underarmarna vara absolut raka, muskulösa och lodräta med kraftig benstomme. Framifrån sett skall de vara parallella.
Handlov	Handlovarna skall ligga exakt i linje med underarmarna och ha kraftig benstomme. Endast ärtbenen skall vara utskjutande på handlovarnas baksida.

Mellanhand	Mellanhänderna skall vara ganska korta, ha kraftig benstomme och vara något vinklade.
Framtassar	Framtassarna skall vara korta, runda, kompakta och väl slutna samt ha välvda tår. Klorna skall vara starka och svarta, trampdynorna tjocka och hårda. Tassarna skall varken peka utåt eller inåt.
Bakställ	
Helhet	Bakstället skall vara kraftigt med framträdande muskulatur. Bakbenen skall vara lodrätt ställda och sedda bakifrån absolut parallella. De skall röra sig helt i samma linje som frambenen.
Lår	Låren skall vara breda och mycket muskulösa. De skall vara parallella med kroppens mittlinje. Låren skall varken vara raka eller alltför vinklade. De skall vara väl utfyllda, fasta och muskulösa.
Knäled	Knäna skall vara belägna rakt under höftbenskammarna.
Underben	Underbenen skall vara måttligt långa och väl musklade. Vinklarna mot lår och has får varken vara för knappa eller överdrivna.
Has/hasled	Hasorna skall vara lågt ansatta, breda och mycket stadiga. Bakifrån sett skall haslederna vara raka och absolut parallella i stående. I rörelse får de varken vara inåt- eller utåtvidna.
Mellanfot	Mellanfötterna skall vara starka, torra och nästan runda och så gott som lodräta mot marken när hunden står. Sporrar skall inte finnas.
Baktassar	Baktassarna skall vara runda och fasta med väl välvda och slutna tår. Trampdynorna skall vara tjocka och hårda, klorna kraftiga och svarta.
<i>Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är enligt lag förbjuden i Sverige.</i>	
Rörelser	Bouvier des flandres måste ha harmoniska proportioner, som tillåter fria, lediga och stolta rörelser. Skritt och trav är de vanligaste rörelseformerna, men även passgång förekommer. I normal trav skall baktassarna placeras i framtassarnas spår.
Hud	Huden skall vara tät åtliggande. Ögon- och läppkanter skall alltid vara mörkt pigmenterade.
Päls	
Pälsstruktur	Pälsen skall vara riklig. Täckhår och underull skall ge ett gott skydd och vara väl anpassade till ett växlande klimat. Täckhåret skall kännas strävt vid beröring, vara torrt och matt, varken för långt eller för kort (omkring 6 cm). Det skall vara en aning rufsigt utan att någonsin vara ulligt eller lockigt. Pälsen skall vara kortare på

	huvudet och nästan slät på öronens utsidor. Öronöppningarna skall skyddas av måttligt långt hår. Läpparna måste ha mustasch och hakan skall prydas av ett kraftigt skägg, vilket ger bouvier des flandres det rastypiska, barska uttrycket. Ögonbrynen skall bestå av uppstående hår, som markerar ögonbrynsbågarnas form utan att skymma ögonen. Håret skall vara strävt, kortare och grövre på övre delen av käkarna. Täckhåret skall vara särskilt tätt och strävt på övre delen av ryggen, kortare på benen, men skall alltid förbli hårt och strävt. Ett slätt liggande täckhår är inte önskvärt, då det tyder på frånvaro av underull. Underullen skall bestå av en mängd fina, tätta hår som växer under täckhåret och som tillsammans med detta bildar ett vattentätt skydd.
Färg	Vanligen grå, brindle eller sotig; enfärgat svart är också tillåten, men skall inte favoriseras. Ljusa, så kallade urblekta färger, är inte tillåtna. En vit fläck i bringan är tillåten.
Storlek/vikt	
Mankhöjd	Hanhund: 62–68 cm, idealhöjd 65 cm Tik: 59–65 cm, idealhöjd 62 cm En avvikelse med ± 1 cm tolereras.
Vikt	Hanhund: 35–40 kg Tik: 27–35 kg
Fel	Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.
Allvarliga fel	• Skygghet. • Molossoida drag; för grovt byggd. • Tydligt långsträckt kroppsform (någon tolerans för tikar); för lätt. • För massivt huvud; markerat stop; markerad pannfåra; mycket framträdande okbågar. • Rundad skalle; smal skalle; mycket framträdande nackknöl; betydande avsteg från parallella linjer mellan skalle och nosrygg. • För långt nosparti; knipt nostryffel. • Slappa, tjocka och överhängande läppar. • Snett bett; inkorrekt bett • Små tänder, ej friska tänder; tänder som inte sitter i rad. • Ljusa ögon; utstående ögon; otypiskt uttryck. • Okuperade öron som är vridna, veckade. • Cylindrisk hals; hakpåse. • Mycket svankig rygg; mycket karpig rygg. • Brant kors. • Betydande fel på fram- eller bakställ; hund som står långt ut med fram- eller bakben; mycket vinklade hasor. • Päls som är silkig; avsaknad av underull; fluffig päls; päls som

Diskvalificerande fel

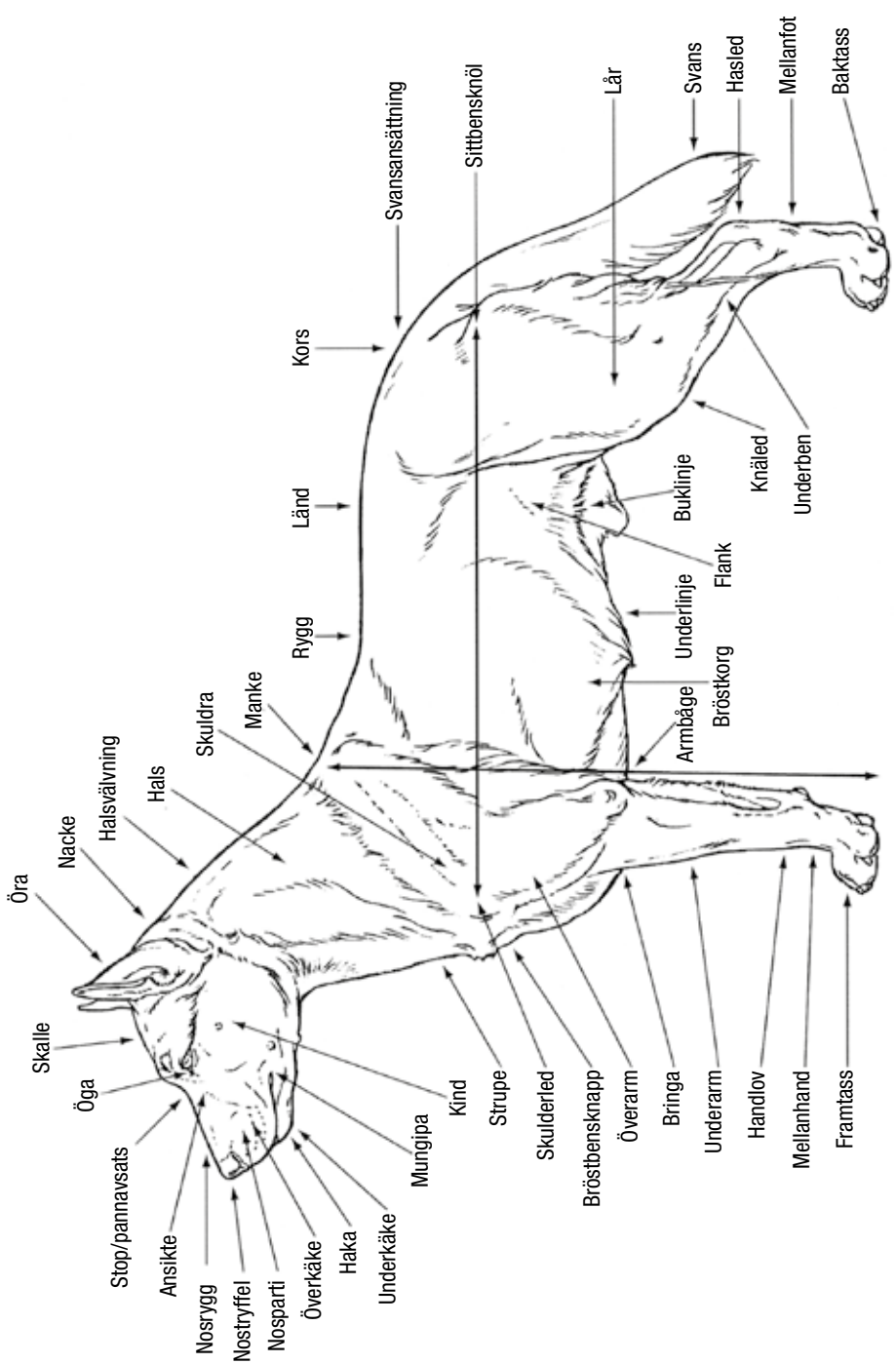
- är glänsande, friserad päls.
- Avsaknad av prydnadshår på huvudet.
- Dålig pigmentering (på nostrifyffel, läppar, ögonkanter).
- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.
- Helt rasotypisk.
- Nostrifyffel som är köttfärgad eller av annan färg än svart.
- Spetsigt nosparti.
- Markerat över- eller underbett.
- Avsaknad av annan tand än en P1.
- Blå ögon eller stirrande blick.
- Entropion, ektropion; köttfärgade ögonkanter.
- Päls som är leverbrun, vit, peppar och salt, har urblekt färg; varje annan blond färg, från ljus till rött även om den har svärtade hårtoppar.
- Mankhöjd som över- eller understiger de i standarden angivna.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med cirka 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS Box 771, 191 27 Sollentuna
BESÖKSADRESS Rotebergsvägen 3, Sollentuna
TELEFONNUMMER 08-795 30 00
MEJLADRESS kansli@skk.se
WEBBPLATS www.skk.se

Stolt samarbetspartner sedan 1964